

Rigsdagstidende.

1853. Forhandlingerne paa Folkethinget. № 92

Femte Session.

32te Møde.

Løverdagen den 19de November.

(Forts.)

Ordføreren (forts.): Men, naar han igjennem en anden almindelig Betragtning, som forekommer mig at ligge stærkt paa Overligghedens Grændse, har opstillet Modsatningen mellem de Tilfælde, hvor ifølge Lovgivningen aldeles intet Arbejde maatte foretages, og hvor det Modsatte fandt Sted, saa troer jeg ikke, at her er Anvendelse for disse Modsatninger, om man end igjennem dem kunde komme til et Resultat, som kunde være meget tilfredsstillende; det, hvorpaa det kommer an, og som den ærede Rigsdagsmand ikke har omtalt, er det, som ligger midt imellem disse Modsatninger; hvis hans Raisonnement gjaaldt, saa maatte det lede til, ikke, at det høitærede Thing ei skulde gaae ind paa vor Indstilling, men, til at selve Forordningen af 26de Marts 1845 skulde ophæves; thi saaledes som Forslaget er stillet af Udvalget, gaaer det blot ud paa noget mere at begrænse de Indskrænkninger, som have fundet Sted, og netop den Bevisførelse, som den ærede Rigsdagsmand opstillede, vilde lede langt videre end der er eller kan være Spørgsmaal om, fordi den vilde lede til, at ogsaa Forordningen af 1845 maatte ophæves, saa at jeg mener, at den ikke vil kunne uðøve nogen Indflydelse paa Thingets Afstemning. Han har bemærket, hvor ønskeligt det i sig selv er, at Forordningen af 30te Januar 1807 om Huusmænds Pligtarbejde bestemmer, at Arbejdet ikke maa være længere end den der forestrevne Tid, og at Vedkommende ikke vilde være tjente med, at denne Bestemmelse blev hævet. Dette er vistnok ganske rigtigt; men for at vise, at Hensynet til denne Forfrist ikke her kan have

nogen Indflydelse, vil jeg blot henlede Opmærksomheden paa hele den Række af Bestemmelser, hvorunder ogsaa denne hører, som maatte synes i sig selv unaturlige, naar de ikke knyttede sig til foregaaende som supplerende Led i den Lovgivning, der, paa Grund af Bondestændens, og i den senere Tid paa Grund af Huusmandsstændens, fortrykte Tilstand, havde en særdeles stærk Opfordring til at give saadanne Bestemmelser, om hvilke der ellers aldrig kunde være Tale, naar de ikke netop vare fornødne paa Grund af særegne Forhold. Jeg skal endnu kun tillade mig at henstille til den ærede Rigsdagsmand for Præsto Amts Afd. Valgfreds (S. Pedersen), om han ikke maatte være villig til, hvad der efter hans Udtalelse synes at maatte være rimeligt, at tage sit Endringsforslag tilbage. Det, der har bragt ham til at stille dette, var jo efter hans Uttringer Frygt for, at den offentlige Mening, naar han ikke havde stillet Forslaget, skulde betegne ham som den, der havde været særdeles streng. Jeg troer, at efter hans Udtalelse er han nu sikker med Hensyn til den offentlige Mening i den Henseende, og det er dertil, jeg knytter min Opfordring.

S. A. Hansen: Jeg har allerede i Betænkningen korteligen udtalt de Grunde, der have bevæget mig til at slutte mig til Udvalgets øvrige Medlemmer. Jeg har udtalt, at jeg ikke endnu kunde see Andet, end at mit Forslag indeholdt Alt, hvad der fra Statens Side burde foreskrives med Hensyn til det omhandlede Forhold, men at jeg sluttede mig til de øvrige Medlemmer i flere Puncter, der gik ud paa Tilføininger til Lovforslaget, fordi jeg i det for mig ved denne Leilighed væsentlige Punct havde været enig med Udvalget. Jeg har taget Hensyn til at opnaae noget Præk-